

Увага сибірка!

Сибірка (Anthrax) - гостре інфекційне захворювання з групи зоонозів (група хвороб, якою хворіють і тварини і люди), спричиняється паличкою сибірки, протікає в залежності від місця проникнення збудника, у шкірній (98 % випадків) або генералізованій формі (2 %).

Збудник сибірки *Bacillus anthracis* зустрічається в двох формах – вегетативній та споровій. Збудник сибірки в залежності від біологічної форми існування має різну стійкість. Вегетативні форми гинуть при нагріванні до 75 градусів Цельсія - за одну хвилину, при кип'ятінні - миттєво. Під впливом прямих сонячних променів відмічається загибель їх через 8 годин. До низьких температур виявляють велику резистентність. Вегетативні форми чутливі до дії різних дезінфікуючих речовин. У трупах збудник гине протягом 1-5 днів.

Разом з тим, спори збудника сибірки відрізняються винятковою стійкістю. Від дії прямого сонячного світла вони гинуть через 20 і більше діб. Спори залишаються життєздатними при температурі 70 градусів Цельсія на протязі декількох годин, при кип'ятінні гинуть за 1 годину. У висушеному стані вони зберігаються десятки років. Спори досить стійкі до дії хімічних речовин. Дублення шкір не вбиває спор збудника, в таких шкурах вони можуть зберігатися роками.

Резервуаром збудника сибірки є контамінований спорами сибірки ґрунт, в якому збудник зберігається тривалий час. Тварини заражаються, поїдаючи траву, інші корми, при водопοї тощо. Основне джерело інфекції — хворі на сибірку переважно травοїдні тварини (велика і дрібна рогата худоба, коні, олені, кролі, зайці). Захворюваність на сибірку серед людей носить, в основному, спорадичний (поодинокий) характер, але нерідко може набувати групового характеру і спалаху. Основними причинами зараження людей сибіркою є: здійснення подвірного вимушеного забою хворих тварин (без попереднього ветеринарного огляду), розробка туш, зняття шкіри і поховання трупів загинувших тварин без дотримання ветеринарно-санітарних правил; порушення правил особистої гігієни при догляді за хворими тваринами; приготування і вживання їжі з м'яса, отриманого від хворих тварин; контакт з випадково придбаними м'ясопродуктами, вовною, шкірами, волосом, щетиною та іншою продукцією тваринництва, без відповідного лабораторного дослідження на наявність збудника сибірки; контакт з контамінованими спорами сибірки ґрунтом при земляних роботах; при укусах кровосисними комахами.

У разі появи ознак захворювання тварин на сибірку потрібно негайно звернутися до ветлікаря чи до територіального органу Держпродспоживслужби. Якщо підозра на захворювання виникла під час розборки туші, роботу негайно припиняють, а у ветлабораторію на аналіз відправляють частину селезінки і лімфовузли.

Категорично забороняється вживати м'ясо і молоко тварин уражених хворобою. Передають інфекцію також оводи, мухи. Люди заражаються після контакту з хворими тваринами. Бацила проникає у кров через пошкоджені ділянки шкіри та слизових оболонок.

Прихований період триває від кількох годин до 6-8 днів, частіше -2 -3 дні. Потім проявляються перші симптоми хвороби - висока температура, нездужання, головний біль, кров'яний пронос, болі в животі, серцева слабкість. При шкіряній формі на місці потрапляння збудника з'являється фурункул зі швидким наростанням набряку та свербіння. Якщо лікування розпочинається вчасно, хворі одужують.

У рідкісних випадках перебіг хвороби ускладнюється кишковою, легеневою або септичною формами. Захворювання протікає тяжко і може призвести до смерті хворого, тому надзвичайно важливо при підозрі на захворювання сибіркою негайно звернутися до лікаря.